

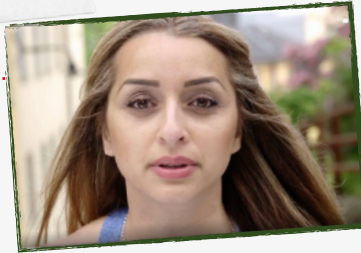

drabbrikan

Nevopan palla marro buttípa dran Frantzwagner kettanepa

Jenni möter

Nu har SVT börjat att sända andra säsongen av Jenni möter. Jenni Acar är själv från den kalderasha-romska gruppen och har utsatts för Malmöpolisens olagliga registrering av romer som uppdagades 2013. Hon säger själv att hon vill gå vidare. I serien möter hon olika inspirerande personer ur olika grupper inom vår minoritet och fullständigt smular samman alla förlegade stereotypa föreställningar om minoriteten romer, eller som man förr sade "tattare" och "zigenare". Missa inte den fantastiska serien!

Programserien sänds varje söndag kl 18 på SVT 2 och finns därefter på svtplay.se.

Vidrik Lindberg från Falkenberg

Vidrik Lindberg var född på 1750-talet, förmodligen i Falkenberg, men ingen vet säker då hans födelse- och dopnotis inte påträffats än. Hans far - Fredrik Lindberg - var soldat och glasförare. Familjen bodde i Falkenberg under åtminstone 1750 och 1760-talet. I sitt vuxna liv råkar Vidrik ut för en rad händelser som Bo Lindwall summerat.

Läs historien om Vidrik Lindberg på sid. 3-5

Traditionella Resandevisor i Helsingborg

Strax före sommaren satte vi samman en musikensemble inom sällskapet. Tillsammans ska de spela och sjunga traditionella resandevisor den 12:e oktober i Helsingborg.

Läs mer på sidan 2.

I detta nummer:

Sid 2 - *Nevopan* - Nyheter

Sid 3 - 5 - *Artikelserie - Resande i forna dagar* - av Bo Lindwall

Sid 6 - *Vad är romanispråket?* - Artikelserie - av Jon Pettersson

Sid 7 - *Om medlemsregister* - Styrelsen

Sid 8 - *Om Frantzwagner Sällskapet*

Vad innebär det att vara medlem?

Många kontaktar oss för att de önskar bli medlem i Frantzwagner sällskapet, men förvånas över det svar vi ger dem. - Vi avråder Dig från att betala medlemsavgift!

Varför säger vi så?

Vi stöter och blöter, men framförallt klargör vår tolkning av vad det innebär för oss och för sällskapets betalande medlemmar att vara medlem.

Läs mer på sid 7

Nevopan Nyheter

Traditionella resandevisor på Dunkers kulturhus i Helsingborg

Strax före sommaren påbörjade vi ett kulturprojekt i sällskapet. Under de senaste månaderna har deltagarna träffats och övat in traditionella resandevisor. Målet är att lyfta kunskapen om och synliggöra den resanderomska kulturen - som del av det svenska kulturarvet. Genom projektets gång har deltagarna fått fördjupade kunskaper i den resanderomska kulturens historiska roll i det svenska samhället. Man har fått en ökad förståelse för vår folkgrupps kulturella utveckling och den växelverkan som skett mellan den svenska och den resande-

romska kulturen. Inte minst har deltagarna fått förståelse om vad vår traditionella musik bygger på.

Torsdagen den 12:e oktober kommer vår egen musikensemble framföra traditionella resandevisor som framförs tillsammans med berättelser om bakgrunden till de olika visorna och vilken roll de spelat i de resandes historia. Publiken får en inblick i hur resandefamiljer på sina handelsresor varit ett ytterst välkommet inslag i den svenska allmogens liv, då man jämte handelsvaror och tjänster också fört med sig underhållning och nyheter till landets gårdar och byar.

Tillställningen är kostnadsfritt och öppet för allmänheten. Kom och lyssna!

Lavengro - en ordbok på svensk romani

Under de två senaste åren har vi genomfört två ytterst lyckade projekt, tack vare stöd från Språkrådet. I år fortsätter vi med ytterligare ett projekt. Som många av oss väl känner till så saknas en kvalitativ ordbok på svensk romani. Olika krafter har ansträngt sig så gott man kunnat under senare årtionden och åtminstone försök att skapa något utifrån sina förutsättningar. Slutresultaten är som en följd till detta dessvärre ytterst begränsade. Vi har beslutat oss för att gå igenom tidigare utgivna verk och revidera dessa i ett samlat verk. Sedan tidigare finns det ordlistor över svensk romani, som kan anses vara autentiska. Dessa är Roger

Johanssons - Svensk rommani från 1977 och en ordlista ur Allan Etzlers - zigenarna och deras avkomlingar i Sverige, från 1944. Uppgifterna här kommer uteslutande från resande som talat svensk romani sedan födseln. Därav måste man i det stora hela också se deras uppgifter som tillförlitliga, ändå förekommer många brister. Inom vissa områden fattas ord helt och hållet. Just nu håller våra duktiga ungdomar på att överföra innehållet från de två ordlistorna i en databas. När denna är klar ska stavning och ords översättning revideras och moderniseras till dagens språkbruk. Inte minst ska luckor fyllas i med sådant som uppenbarligen missats, missuppfattats, undanhållits eller kanske glömts bort av uppgiftslämnarna. Lavengro, som den digitala ordboken kommer att heta, beräknas vara klar i April.

Minoritetsutredningen

Den 1:a september i fjol tillsattes en statlig offentlig utredning, SOU 2016:70, med Lennart Rohdin som utredare.

På regeringen.se framgår att utredaren ska bl.a.

- genomföra en sammanhållen analys av minoritetspolitiken för att tydliggöra styrkor och utmaningar och lämna förslag för att säkra efterlevnaden av de nationella minoriteternas rättigheter,
- analysera och föreslå hur de nationella minoriteternas inflytande och delaktighet kan stärkas,

- föreslå hur den statliga samordningen och uppföljningen ska organiseras samt överväga om en möjlighet till prövning av beslut ska införas,
- utreda behovet av kunskapshöjande åtgärder i syfte att öka samhällets kunskap om de nationella minoriteterna, och

- se över lagen om nationella minoriteter och minoritetsspråk och lämna förslag till förändringar.

I dag är utredningen klar och är ute på remiss. Sista datum för att sända in sitt remissvar är den 5:e oktober. Vi är en av utredningens 249 remissinstanser och just nu förbereder vi vårt remissvar.

Vidrik Lindberg och hans försök att undvika fästningsarbete

Vidrik Lindberg hette en halländsk resande som var född ca 1750 och avled 1813 i Tvååker socken i Halland. Vidrik var från Falkenberg där fadern, Fredrik Lindberg, som tidigare varit soldat vid ett garnisonsregemente i Göteborg, blivit glasförare. Att under en tid tjänstgöra vid ett värvat regemente och att resa runt och sälja glas för något glasbruks räkning var vanliga yrken för resande på 1700-talet. Vidriks mor hette Florentina Petersdotter och både Vidrik och Florentina kan sägas vara typiska "resandenamn" vid denna tid. Vidrik gick i sin fars fotspår som soldat, i hans fall vid Gyllengranatska regementet, och som glasförare för Limmareds glasbruk. Han straffades några gånger för diverse småbrott men i oktober 1783 tröttnade magistraten i

och den 19 augusti 1784 sändes han till rannsakning vid ett urtima ting med Faurås häradsrätt.

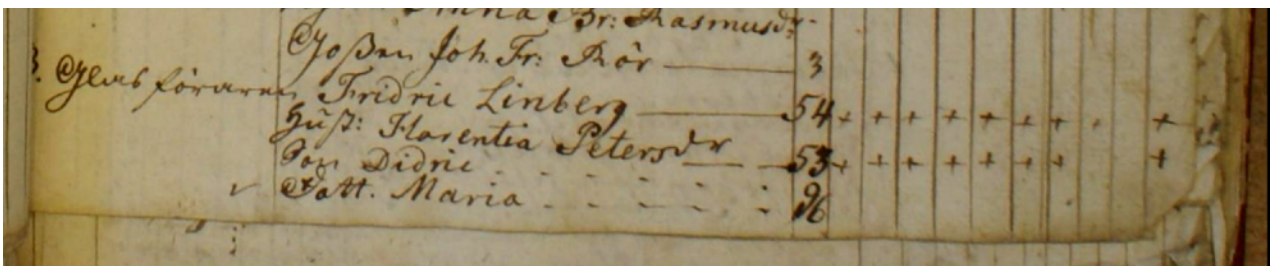
Eftersom det gällde flera brott och nya vittnesmål behövdes så sändes han åter till Varbergs fästning den 21 augusti i väntan på fortsatta förhandlingar. Han sändes åter till rättegång vid Faurås härads ordinarie höstting den 21 september 1784 och till ordinarie hösttinget med Himle härad den 5 november samt till urtima ting med Himle härad den 12 januari 1785 och hela tiden mellan rättegångstillfällena satt Vidrik kvar i häktet på Varbergs fästning. Vid det sista tillfället blev Vidrik dömd men fick åter krypa in i arresten för att invänta Göta hovrätts prövning av domen.

Falkenberg på Vidrik och dömde honom för sjätte gångens "svalg- och dryckenskap" men eftersom Vidrik överklagade till hovrätten fördes han den 8 november 1783 till Varbergs fästning för att avvakta hovrätts beslut.

Under tiden blev Vidrik anklagad för andra brott som krävde nya undersökningar men enligt hovrätts beslut av den 3 december 1783 blev Vidrik frigiven mot borgen och slapp ut ur arresten den 21 december 1783, lagom till jul. När Vidrik sedan inte infann sig till vidare rättegång blev han förstås efterspanad och sedan en allmän efterlysning efter honom gått ut den 12 juli 1784 blev han redan den 22 juli åter infångad och sändes till häktet på Varbergs fästning den 26 juli i väntan på nya rättegångar. Nu gällde det inte bara dryckenskap utan snatteri och hemfridsbrott

Det juridiska maskineriet gick långsamt på den här tiden så hovrätts beslut dröjde ända till sommaren 1785 och först den 27 juni anlände hovrätts utslag av den 22 juni varigenom Vidrik Lindberg dömdes att böta 29 riksdaler och 24 skilling banco, eller i brist av bot, till 30 par spö samt att hållas i arbete i tre år på Karlstens fästning.

Nu gick hela sommaren och hösten med flera påminnelser från fästningen till kronobefallningsmannen om att straffet skulle utföras och först i slutet av november var tid utsatt för Vidriks spöslitning och avsändande till fästningsarbetet på Karlsten. Men just i tid innan straffet skulle verkställas lyckades Vidrik "om aftonen den 26 november 1785 från fästningen sig utpraktisera och bortrymma". Hur han lyckades rymma är oklart men han var

Falkenbergs husförhörlängd år 1759

säkert desperat efter att suttit häktad så länge och spöslitning och tre års arbete var säkert inget han såg fram emot. Man sökte naturligtvis genast efter Vidrik men utan resultat och redan den 28 november skickades en kungörelse ut i Hallands och sex nästgränsande län där han efterlystes men inte heller detta gav något resultat.

I själva verket hade Vidrik lyckats ta sig över till Danmark där han vistades tills han fick höra om det av Gustav III den 24 maj 1788 utfärdade pardonsplakatet som innebar benådning för desertörer och, trodde i varje fall Vidrik, förrymda fångar. Under skydd av pardonsplakatet återvände Vidrik till Sverige men blev den 28 oktober 1788 gripen och åter insatt på Varbergs fästning. Vid förfrågan till hovrätten vad man skulle göra med Vidrik svarade hovrätten i en skrivelse av den 5 december 1788 att eftersom pardonsplakatet endast gällde förskoning för straff för förrymda soldater och ryttare så fanns inga hinder för att Vidrik skulle få avtjäna det straff han blivit dömd till sommaren 1785. Till följd av detta

Bild: Varbergs fästning

svar beordrade fästningskommendanten den 23 december 1788 kronofogden Hallongren att se till att straffet utfördes och att därefter under säker bevakning föra Vidrik till Karlstens fästning. Men det fanns ett halmstrå att gripa tag i och det hade Vidrik gjort, redan den 3 december, när han förstod att han inte skulle slippa undan vare sig spöslitning eller fästningsarbete hade han författat en böneskrift direkt till Kunglig majestät. Böneskriften är bevarad och återges här med

moderniserad stavning för enklare läsning men med originalets ord:

"Inför den högstupplysande konungatronen, den den nådige Guden tåktes ännu låta, både högre och i långliga tider florera, fördristar jag mig arma och olyckliga undersåte i allerunderdåndjupaste ödmjukhet att inför dess fötter framlägga dessa rader och min nöd förete: Jag fattiga man råkade för flera år tillbaka att i ett övermaga tillstånd begå ett hemfridsbrott, varför jag på Varbergs fästning blev i häkte inmanad något mer än för 3ne år sedan, satt där i 16 månader i arrest till dess jag undfick Höglövl. Kungl. Göta Hovrätts dom, dömd att plikta 180 daler silvermynt (Vidrik räknade i den gamla myntfoten som gällde före Gustav III:s myntrealisation 1776), eller i brist av böter avstraffas med 30 par spö, chaperade jag från ovanbemälte fästning och över till Danmark, varest jag mig i 3ne års tid uppehöll intill dess Kungl. Majts. Nådiga pardonsplakat utkom, då jag genast anmälde mig hos Kungl. Svenska ambassadören Sprengtporten, mina omständigheter till fullo relaterade och därpå undfick Kungl. Majts. Nådiga pardon att bliva fri, reste genast till Sverige, uppviste min pardon till Landshövdingeämbetet i Halmstad, fick där påskrift och begav mig därpå till Varbergs stad, därest jag, änskönt jag hade Kungl. Matjts. pardon blev gripen och på Varbergs fästning insatt, där jag nu i 3ne månader setat. Kanske mina ovänner till glädje och mitt fattiga tillstånd till så mycket mera förvärrande, änskönt jag tillbudit mig hos herr översten och riddaren Rosenborg anmält mig och ärbudit mig för de undfångna handpenningar, att redeligen och troget tjäna vid Kungl. Artilleriregementet i 6 års tid, vet nu mig ej annan tillflykt än vända mig till den höga konungatronen. Stormäktigste allernådigste Konung, låt nu mitt fattiga tillstånd, varutinnan jag genom denna olycka blivit uti försatt, stadd i fattigdom med en sörjande hustru och 3ne små omyndiga barns efter bröd gråtande tårar, vinna nåd och barmhärtighet in för dess fötter,

att jag måtte i nåder få åtnjuta dess höga Kungl. nåd och pardon, bliva befriad min arrest och få bota mitt iråkade eländiga tillstånd, den aldrahögsta Guden välsigna och bevara den höga Svea Konunga Tronen. Framhärdar med allerunderdånödmjukaste undersåtligste vördnad och ödmjukhet, Stormäktigste allernådigste Konungs Eders Kungl. Majts allerunderdånötropliktigste undersåte, Varbergs fästning den 3 december 1788,

Vidrik Lindberg".

Det här borde ju ha rört även den mest hårdhärtade monark till tårar och det här att Vidrik erbjöd sig att ta värvning som artillerist var en metod som ofta använts av andra vid denna tid för att slippa straff för mindre allvarliga brott. Myndigheterna tvekade tydligen om hur de skulle göra och på grund av böneskriften så skickade Justitierevisionen en remiss till fästningen den 10 januari 1789 med order att vänta med straffet tills man hunnit begära in mer uppgifter och till dess Kunglig Majestät hade utlåtit sig. Nu fanns det åter hopp men som vanligt gick brevväxlingen mellan olika myndigheter sakta och i april, maj och juni 1789 skickades förfrågningar och svar mellan högsta domstolen och länsstyrelsen i Halland ett antal gånger. Nu hade också Vidriks hustru tröttnat på mannens frånvaro och sänt ett klagobrev till justitiekanslern Wachtmeister. Men allt var förgäves, när Kgl Maj:ts utslag av den 21 september 1789 äntligen den 16 oktober anlände till fästningen så hade *"Kgl Maj:t förklarat sig ej funnit skäl i nåder bifalla arrestanten Lindbergs underdåniga ansökan"* utan straffet stod fast.

Så följde ytterligare ett par månader innan Vidrik, som tydligen fått tag på pengar på något sätt, hellre än att undergå spöstraffet

valde att betala böterna den 27 december 1789 och sedan fördes han, efter att återigen ha suttit häktad över ett år, den 29 december 1789 till Karlstens fästning för att hållas i arbete i 3 år.

Hade Vidrik tagit sitt straff i november 1785 så hade han varit en fri man i november 1788 men nu hade han fortfarande i slutet av år 1789 hela fästningsstraffet framför sig. Få har suttit så länge i häkte på Varbergs fästning som Vidrik, men tack vare rymningen 1785 fick han i alla fall se Danmark.

Bo Lindwall

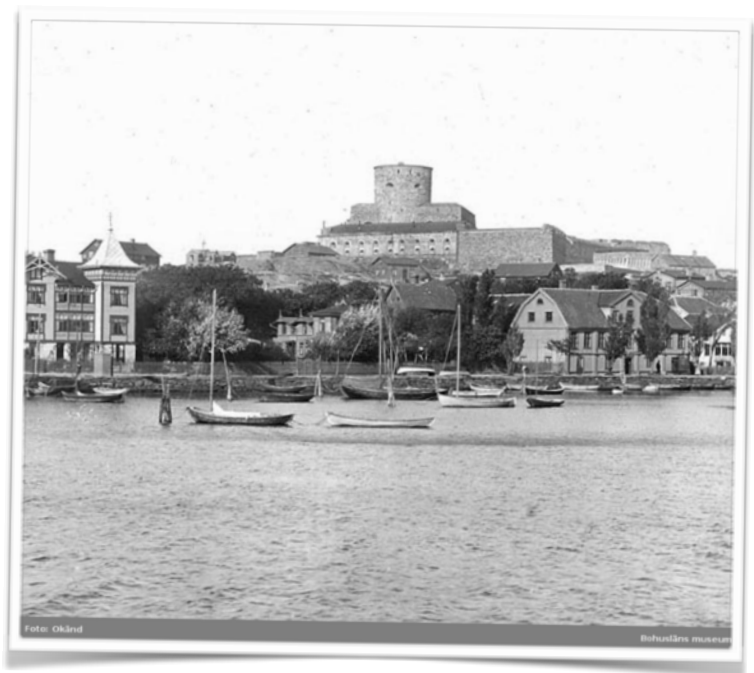

Bild: Carlstens fästning

Vad är romanispråket?

skillnader bland romani chibs varieteter

Jag deltar ofta vid många och olika forum där frågor som berör minoriteten romer och därmed oss resande. Då träffar jag också personer från andra romska grupper, som man säger. Genom åren har vi blivit goda vänner och vi diskuterar ofta skillnader och likheter mellan våra olika varieteter av romani. Ibland jämför vi olika ord och frågar varandra vad olika saker heter på respektive romani-varietet. Det är alltid uppskattat. Men när vi gör detta blir det mycket tydligt att vi har historisk band men ändå talar fullständigt olika språk.

Ett vanligt förekommande problem, som jag upplever det, är att man ofta talar om romani-dialekter istället för romani-varieteter. Och nästan alla säger så. Varför är detta ett problem? Jo, den som inte talar någon varietet av romani själv, eller som är insatt i ett flertal romani-varieteter, föreställer sig att skillnaderna mellan två romani-dialekter (alltså romani-varieteter) är som mellan stockholmska och göteborgska eller mellan som skånska och norrländska. Förvisso finns det dialekter inom varje romani-varietet, men när man som regel säger dialekt så menar man varietet. Och vad är då skillnaderna?

Mycket enkelt förklarat så är svenska och norska varieteter av samma språk. Då givetvis enligt lingvister, alltså språkvetare. Men stockholmska och göteborgska är två dialekter av samma varietet, alltså av svenskan. Gränsdragningarna mellan vad som är två olika språk är dessutom inte helt enkla att definiera. Gemene man säger ju att norska är ett språk och svenska ett annat. Lingvister förklarar, grovt förenklat, att detta beror på att man har sin eget territorium och en försvarsmakt att försvara det. Inom lingvistik, språkvetenskapen, gäller nämligen helt andra regler när man definierar vad som är ett språk, en varietet och en dialekt, än vad det gör för gemene man.

Lingvister menar att romani chib, som är själva benämningen som inordnar alla de runt 60 olika kända romani-varieteterna som finns. Nu tänker du säkert att skillnaderna är som mellan svenska och norska. Kanske du tänker på den halvsvenska norskan som Skavlan talar på TV? I praktiken så skiljer sig många av romani chibs varieteter åt långt mer än svenska och norska. I själva verket skiljer de sig ibland snarare som mellan svenska och holländska, eller rentav som svenska och isländska. Holländska och isländska ingår i samma språkgrupp som svenskan - den germanska språkgruppen. Ingen svensktalande person som inte lärt sig tyska kan förstå tyskan bara för att hen talar svenska. Samma sak gäller för romani chibs varieteter. Anledningen till detta är historien.

Idag är det fastslaget genom lingvistisk forskning, men också genom DNA-forskning, att minoriteten romers ursprung är någonstans från regionen mellan dagens Iran och Indien. Åtminstone delvis. Man tror att romer anlände till Europa någon gång runt 1300-talet. Dokumentationen är ytterst knapphändig och det mesta är rena teorier. De fakta man kan stöda teorin om ursprunget på är språket och en del av det DNA som de romska grupperna, och givetvis även jag själv, bär.

I det tredje numret skrev jag kort om detta och att minst 3000 ord behövs för att klara av de mest enkla och allmänna vardagssamtalen. Ett barn som börjar första året i skolan behärskar 8-10 000 ord. Då blir den automatiska följdfrågan: Av vad består då romanin?

De olika romani-varieteterna är fullständigt överfulla av inlånade ord. Det är givetvis fullt naturligt. Så fungerar de flesta språken. Problemet är att man ibland vill göra sken av att romani chib skillnader är ytterst marginella. Eftersom många av de olika romska grupperna har levt i olika länder sedan århundraden har man också haft olika kontaktspråk. Alltså har den övriga befolkningen där man levt talat olika språk i olika regioner och även under olika historiska perioder. Det är ofantliga skillnader om man lånat in ord från exempelvis turkiska, slaviska, rumänska eller ungerska.

I tabellen nedan är översta raden svensk romani. Därunder arli från fd Jugoslavien, kalderash, gurbeti och sist lovari. Urvalet är gjort utifrån vilka romska grupper jag oftast möter.

Sko	Fönster	Tala	Nagel	Arm	Kläder
Tirakk	Vali	Rakker	Naij	Mussik	Isa
Kundre	Džami	Vačer	Naij	Musi	Šeja
Papuča	Fejastra	Vorbil	Vundja	Vast	Šeja
Menija	Felastra	Mothovol	Angušt	Vas	Gada
Papuča	Felastra	Del duma	Vundja	Vas	Tsoali

Kundre och džami är turkiska ord. Vali är från grekiska, papuča likaså. Någon säger vast för hela armen, medan i svensk romani betyder ordet enbart hand. Mussi säger vi för arm, liksom man gör i bland arli i Bulgarien, men även inom arli finns skillnader. Jämförelsen innehåller både likheter och skillnader, men det finns ingen konsekvens att utläsa. Man kan fortsätta hur länge som helst. I vår LAVA-LILL finns liknande jämförelser under varje ord.

Många av mina förfäder finns dokumenterade sedan före år 1700 i Sverige, men man har säkert funnits här långt längre. Under denna period har man haft svenska som kontaktspråk, men också norska, finska, estniska, tyska, polska, holländska, danska eller franska. Innan man kom till Sverige har man haft kontaktspråk vars ord har inlånats till vår svenska romani - fullt naturligt. I slutänden kan man lägga ihop skillnader i uttal, inlånade ord och grammatiska skillnader - tillsammans skapar dessa så stora olikheter att man knappast kan tala om romani chib som ett språk. Förutom lingvistiskt sett. Därav är det inte konstigt att man inte förstår talare av andra romani-varieteter och att de inte förstår oss...

Jon Pettersson

Om medlemsregister

Vi blir nästan dagligen kontaktade av personer som frågar hur de kan bli medlemmar i Sällskapet. Det är vi otroligt glada och stolta för. Vi har nämligen aldrig själva frågat någon om han eller hon skulle vilja vara medlem Frantzwagner sällskapet. Många blir förvånade över att vi avråder dem från att medlemsavgift men ändå varmt välkomnar alla att delta ändå.

Allt beror nämligen på frågan om medlemsregister, som är en oerhört knivig fråga. Särskilt med tanke på vår historia. Under 1900-talet genomförde staten flera och omfattande kartläggningar av minoriteten romer, då kallade "tattare" och "zigenare". Senast 2013 upptäcktes återigen att Malmöpolisens hade registrerat runt 4000 romer i ett register med namnet "Kringresande". För övrigt är ju det en benämning som använts om de våra under flera hundra år i Sverige. Det har fastslagits i domstol att Malmöpolisens register var ett etniskt register, som är förbjudet i lag. Här kommer vi till problemet med medlemsregister.

Varje organisation, eller förening, har någon form av medlemsregister. Först och främst måste man helt enkelt veta vem som betalt medlemsavgiften för året och veta vem som är medlem. Medlemmens adress kan behövas för att skicka ut information. Ibland kan personnummer behövas. Exempelvis Idrottsföreningar har som regel försäkringar för medlemmarna och då är personnumret direkt kopplat till den. Man kan ha olika verksamheter som riktar sig till barn och unga eller som riktar sig till vuxna. Genom medlemsregistret vet man hur många man har i olika åldrar. Alla sådana uppgifter måste behandlas enligt personuppgiftslagen PuL. Enligt PuL § 13 är det förbjudet att behandla "känsliga personuppgifter". I paragrafen finns fem punkter. Den första gör gällande att information som avslöjar ras eller etniskt ursprung är förbjudet att registrera.

Problemet, som vi ser det, är att sällskapet är en organisation som enbart arbetar med revitalisering av svensk romani, vår historia, vår genealogi, våra rättigheter och så ger vi ut Drabbrikan. Alltså frågor som berör oss resande. I sin tur är vi en grupp inom minoriteten romer. All vår verksamhet är således kopplad till vår etnicitet. Givetvis är sällskapet öppet för alla, men vår uppfattning är att vi inte direkt översällas med personer som inte själv är resande och som vill delta i vår verksamhet. Detta uppfattar vi som helt naturligt med tanke på vår verksamhet. Av alla de personer som hittills själva kontaktat oss för fråga om medlemsskap så har endast en av alla dessa inte varit resande själv. Dessutom är det en person som har ett djupt och genuint intresse för våra frågor. Bara det talar sitt tydliga språk!

Sällskapet registrerades formellt 2014, men bygger på nätverk som fokuserat på samma områden som vår nuvarande verksamhet - sedan 90-talet. Att vi

överhuvudtaget tog steget att stifta sällskapet till en formell organisation är det faktum att stat, myndigheter och kommuner endast befattar sig med civilsamhällets organisationer och föreningar, inte privatpersoner. För att kunna delta där frågor som berör oss avhandlas var det nödvändigt att registrera sällskapet. Med anledning av olika frågor har vi väntat i över 10 år på att stifta en formell organisation.

Vilka slags uppgifter måste ett medlemsregister innehålla? Hur skyddar vi våra medlemmar från att registreras med namn, adress och telefonnummer? Måste vi även ha medlemmarnas personnummer? Vilka regler gäller för organisationer och deras medlemsregister? Hur ska medlemmarna betala sin medlemsavgift? Det är många problematiska frågor som ger sådana svar vi inte vill höra. Inte med våra erfarenheter av registrering, som bland annat ledde till tvångssteriliseringar, tvångsomhändertaganden av barn. Övergrepp som satt djupa spår i oss.

När man gör en överföring via post- eller bankgiro blir avsändaren per automatik registrerad. Kontanter är nästintill omöjliga att sätta in på banken och är också av andra skäl sådana att vi vill undvika dem. Dessutom ligger kravet på att registrera betalaren av avgiften kvar. Så frågan är: - Vem betalar in en medlemsavgift till en romsk organisation (vilket vi klassificeras som) om man inte själv är tillhör minoriteten romer? Våldigt få, om ens någon...

Ja, det är vår uppfattning. Att blir införd i medlemsregistret med namn och kontaktuppgifter är då ytterst komplicerat. Vår syn på saken är att det finns en överhängande risk att medlemsregistret kan tolkas som ett etniskt register. Vem vill förekomma i ett sådant? Förmodligen ingen.

Därför håller vi all verksamhet öppen för den som önskar delta. Workshops, projekt och annan verksamhet är tillgänglig för alla. Medlemsavgift behövs inte betalas.

Vi värnar om våra deltagares personliga integritet och är ytterst restriktiva med bilder runt vår verksamhet. Trots att vi engagerar många personer skyltar vi inte med detta utåt. Vi har beslutat att ordföranden och sekreteraren är de enda som syns utåt. Såvida inga särskilda skäl, önskemål eller överenskommelser föreligger förekommer ingen annan person på bild. Vi kommenterar inte vem eller hur många personer som deltar vid olika sammanhang. Vid våra interna verksamheter är det inte tillåtet att fotografera. Allt bottnar i att vi värnar om deltagarnas rätt till anonymitet. Detta står fast!

Den enda form av register vi har idag består av en mejl-lista med e-postadresser som enbart används för mejl-utskick och spridandet av Drabbrikan.

/ Styrelsen

Frantzwagner Sällskapet

Om oss

Vi stiftades 2013 i Helsingborg av ättlingar till Peter Frantzwagner/Frenswegener, som invandrade till Sverige via Danmark och Skåne under slutet på 1600-talet. Många av dagens resande, eller romanifolk, är på något sätt ättling till Frantzwagner och hans närmsta familj.

Vi verkar för att vi resande, såsom egen grupp inom den nationella minoriteten romer, ska ges möjlighet att åtnjuta våra språkliga och kulturella rättigheter. Rättigheter som vi har genom Europarådets ramkonvention om skydd för minoriteter, den Europeiska stadgan om landsdels- och minoritetsspråk samt den nationella minoritetslagstiftningen.

Vi verkar för att bevara och revitalisera det språkliga och kulturella arvet från våra förfäder.

Vi verkar för att bevara och sprida en nyanserad och rättvisande bild av vår historia.

Vi verkar för allas lika värde och mot diskriminering.

www.frantzwagner.org

Följ oss på Facebook! - [Facebook.com/frantzwagnerkettanepa](https://www.facebook.com/frantzwagnerkettanepa)

Vi är en öppen organisation och vi har två former av medlemskap. Som ordinarie medlem innehar man rösträtt och är samtidigt förpliktad att delta i organisationens verksamhet aktivt, i enlighet med våra stadgar. Ansökan om ordinarie medlemskap skickas till info@frantzwagner.org tillsammans med referenser samt en förklaring i på vilket sätt man kan verka inom organisationens verksamhet. Styrelsen behandlar ansökan och beslutar ensam om vem som antas såsom ordinarie medlem. För ordinarie medlem erfordras personuppgifter samt e-postadress. Uppgifterna behandlas enligt PUL. Medlemsavgift för ordinarie medlem är 100 kr per person och år. BG: 278-9972

Som stödmedlem saknar man förpliktelser att delta inom organisationens verksamhet, såväl som rösträtt. Ett stödmedlemskap kostar 100 kr per person, eller 200 kr per familj, och år. För stödmedlem behövs endast namn och e-postadress, för utskick per e-post. BG: 278-9972